

„Работническо дело“, в. „Отечествен фронт“, в. „Борба“. „Истерията на Зелената попадия.“ На 12 април в. „Народно земеделско знаме“ публикува отговор на Елисавета поп Антонова. В него тя обвинява управляващите, че са присвоили правото да обвиняват от името на народа. Точно и аргументирано критикува т. нар. народно управление.

Заради речта ѝ в Народното събрание и манипулираното обществено мнение започва повсеместна кампания срещу нея, като връхна точка е побоят на Светли четвъртък¹⁸ в габровския храм „Света Богородица“. За извършената небивала вандалщина на 19 април 1947 г. пише в спомените си Елисавета поп Антонова: „...мушна ме в един от тронове срещу кандилото, дето миросват, и още по-силно продължи да ме удря с нагана по главата. Изби ми предните зъби, после ме събори на земята и започна да ме гази и рита... Излязох от църквата окървавена. От кръсците разбрах, че разправията с мен е била заради речта ми в НС. Когато се прибрах вкъщи, съм загубила съзнание.“¹⁹ За пребитата земеделка се грижат много хора. Непознати ѝ носят агнешки кожи за натъртванията. Идват земеделци от Плевен, Стара Загора, Трявна, Севлиево да я видят. Габровци се раздвояват между страха и истината. Но всички били смаяни, когато в. „Работническо дело“ пише, че „попът бил с бастуна си попадията“, в. „Отечествен фронт“ убеждава читателите си, че попът бил попадията, но в последното изречение на статията е записано, че попадията се скрила в храма, за да избегне гнева на възмутения народ от държанието ѝ.

След побоя над Зелената попадия в храма Великотърновският митрополит Софроний пише писма до Екзарх Стефан и Георги Димитров – министър-председател. В писмата той подробно описва, че повторно е осветил храма – един безпрецедент в църковната история заради проливането на човешка кръв²⁰. Заради протеста си срещу побоя над Елисавета поп Антонова дядо Софроний е наказан с шест месеца домашен арест. Оценка за събитията в Габрово дава и Никола Петков в уводна статия на „Народно земеделско знаме“: „Български-